

Tweetrapsmaking

De tweetrapsmaking (ook wel genoemd “fideï-commis de residuo” of “making over de hand”) kan voor verschillende doeleinden worden gebruikt.

Ten eerste om ervoor te zorgen dat als iemand geërfd heeft hetgeen hij geërfd heeft bij diens overlijden niet automatisch naar diens erfgenamen gaat. Ten tweede kan het een middel zijn om erfbelasting te besparen. Hetgeen krachtens de tweetrapsmaking wordt verkregen wordt namelijk geacht te zijn verkregen van degene die de tweetrapsmaking heeft ingesteld en niet van de erfgenaam aanwie deze is opgelegd.

Er kunnen situaties zijn waarin je niet alleen zou willen bepalen wat er met je eigen nalatenschap gebeurt, maar ook zou willen regelen wat er gebeurt als een erfgenaam van je heeft geërfd en deze vervolgens overlijdt. Bijvoorbeeld omdat je niet wilt dat hetgeen dan over is uit jouw nalatenschap bij je eigen ex-partner of de ex-partner van die erfgenaam terecht komt, of omdat je het vermogen echt in de eigen familie wilt houden. Je bepaalt dan zelf wat er met het vermogen gebeurt dat jouw erfgenaam bij diens overlijden overheeft uit jouw nalatenschap en aan wie dat toekomt.

De tweetrapsmaking kan in een aantal gevallen ook bijzonder goed worden gebruikt om erfbelasting te besparen. Met name in gevallen waarin er sprake is van ongehuwde kinderen die geen afstammelingen hebben, is de tweetrapsmaking een bijzonder goed instrument om vermogen dat van ouders is verkregen in een lagere tariefgroep tussen broers/zusters te laten vererven. Ook de wens om bij het eerste overlijden geen erfbelasting te betalen omdat het geld vastzit in de woning kan een reden zijn om te werken met een tweetrapsmaking.

Voor meer informatie over de mogelijkheden van een tweetrapsmaking, kunt u contact opnemen. Wij adviseren u graag.